

Publicerad 2006-11-14 14:17 av Camillaa

livet du aldrig lyckas komma

överens med har äntligen

ursäktat ytligheten

Tårarna jag grät var bara en styrka jag använde för att glömma

<center>

försegla mina läppar av din doft

låt stunderna i din närhet

mäta sig med guldklimpar

änglasjäl

du med silverpaljetterna

varför glittrar du så?

du med den förtrollande ytan

vad säger ditt inre?

var det du som

formade jorden

färgade havet blått

och gräset grönt

bara för att känna ett

glädjorus bakom

ditt dolda inre

sänd ner en ängel

och ersätt paljetterna

med något äkta

något som är du

</CENTER><I>

den kvällen tapetserade jag om mitt färglada rum

drog ner tapeterna och målade

mina tårar i akvarell

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Camillaa med Poeter.se id #9946 innehar upphovsrätten